

Ο ΓΥΨΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΑΝΤΙΝΑ ΑΠΕΧΕΙ ΜΙΑ ΑΝΑΠΝΟΗ, Η ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΤΗ ΦΩΤΟΣ!

Και τώρα τι κάνουμε που έχουμε πόλεμο με μία πανδημία και είμαστε αντιμέτωποι με έναν αόρατο φονικό εχθρό, τον κορονοϊό; Με μία «ασύμμετρη» απειλή, όπως στο πρόσφατο παρελθόν με τον απρόβλεπτο «στρατηγό άνεμο» που έφερε τις πυρκαγιές και μας «έκαψε τη γούνα», με τον «θεό ουρανό» που άνοιξε τους κρουούς του και μας έπνιξε, τους εγκληματίες εισβολείς πρόσφυγες και μετανάστριες που απειλούν τα ήθη, τα έθιμα, την «καθαρότητα», την υγεία και την επιβίωση μας ή κάποιους ξεροκέφαλους που πάνε κόντρα στα εθνικά μας οράματα;

Ακολουθούμε την γνωστή μας δοκιμασμένη συνταγή. Εμείς οι ίδιες που «όποια πέτρα κι αν σηκώσεις θα μας βρεις από κάτω», κάνουμε ότι δεν ξέρουμε τίποτα για το παρελθόν, «πλένουμε τα χέρια μας», μεταφέρουμε την ευθύνη και τον ιό της ενοχής για την έκβαση του «αόρατου» πολέμου στις πλάτες αυτών που επί χρόνια θεωρούμε ότι βρίσκονται σε νηπιακή ακόμα ηλικία, δηλαδή στην πλέμπα, στον λαουτζίκο. Αρκεί οι παπαγάλοι μας στα Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης να κάνουν καθημερινά τη δουλειά τους. Να τους σφηνώνουν καλά στο μυαλό ότι μπορεί να είναι όλοι μολυσμένοι και ότι μπορεί όλες να αλληλομολυνθούν εάν δεν τηρήσουν τις απαραίτητες αποστάσεις των δύο ή περισσότερων μέτρων ή χιλιομέτρων ή ετών φωτός! Να τους εξοικειώσουν μαζικά με την πραγματικότητα των αποστάσεων διότι αυτή είναι πιθανό να φωτογραφίζει το μέλλον, σε όλες τις δημόσιες και ιδιωτικές επαφές, σχέσεις και εκδηλώσεις τους. Από την εργασία, τη μάθηση, την υγεία, τη γνώση, τη σχέση με τη φύση, την πολιτική, μέχρι τον έρωτα και τη φιλία. Μία πραγματικότητα πολύ πιο εικονική και από αυτήν του κουκλοθέατρου ή του θεάτρου σκιών όπου οι πρωταγωνίστριες του βρίσκονται σε άμεση επαφή και δεν αποστρέφονται η μία τον άλλο. Ουδέν όμως μονιμότερον του προσωρινού. Η πανδημία ήλθε για να μείνει. Να μετασηματίσει, να καθορίσει, να διαχειρισθεί στο εξής την ανθρώπινη συνθήκη. Όπου ένα «στοργικό», πανταχού παρόν κράτος με συγκεκριμένες συνταγές και αυξημένη αστυνόμευση θα ελέγχει την παραμικρή μας κίνηση, θα προστατεύει τις συρρικνωμένες σε αποστειρωμένους μικρούς ιδιωτικούς χώρους ζωές μας. Ένας ιδρυματικός τόπος είναι στρωμένος με περσικούς τάπητες και περιμένει να μας υποδεχθεί εν ονόματι της υγείας και της ζωής.

Φυσικά το σκηνικό αυτό θα πρέπει να διακόπτεται που και που από μία «κανονικότητα» εξωστρέφειας, χαλάρωσης, ξενιοσισίας και ξεσαλώματος, πάντοτε όμως μέσα στους ναούς της κατανάλωσης για να λαδώνεται η μηχανή του κέρδους και του χρήματος, για όσες βέβαια το διαθέτουν ακόμα.

Ποιοί είναι αυτοί που ομιλούν και που εμφανίζονται σήμερα για μία ακόμα φορά σαν σωτήρες μας; Είναι αυτοί που ξήλωσαν το όποιο κοινωνικό κράτος. Που απαξίωσαν τα κοινωνικά αγαθά της υγείας, της παιδείας, της ζωής. Που μας καλούν να χειροκροτήσουμε γιατρούς και

νοσηλευτές από τα μπαλκόνια, ενώ πριν από λίγα χρόνια τους θεωρούσαν υπεράριθμους, αβαντάροντας έτσι τους ιδιώτες έμπορους της υγείας.

Είναι οι ίδιοι που έθεσαν σε διαθεσιμότητα καθηγήτριες και κατάργησαν ειδικότητες της τεχνικής εκπαίδευσης, που έβαλαν λουκέτο σε σχολεία, που συγχώνευσαν σχολικές μονάδες και πετσόκοψαν ακόμη και τις δωρεάν μετακινήσεις των μαθητών, που αύξησαν τον αριθμό των μαθητριών ανά τμήμα, που περιόρισαν στο ελάχιστο τον διορισμό μόνιμων εκπαιδευτικών, που απαιτούσαν από διευθύντριες να δίνουν ονόματα καταληψιών μαθητών, που επιστράτευσαν και κατηγορήσαν για τεμπελιά και ανευθυνότητα τον κλάδο, όταν τόλμησε να απεργήσει, που σχεδιάζουν να επαναφέρουν την τράπεζα θεμάτων, να αξιολογήσουν και να κατηγοριοποιήσουν σχολικές μονάδες και καταξιωμένες εκπαιδευτικούς με αγοραία ποσοτικά κριτήρια, να «σπάσουν» τις μαθητικές κοινότητες, από τον φόβο των κινητοποιήσεων που ήδη είχαν σποραδικά αρχίσει, πριν την εκδήλωση της πανδημίας.

Και έρχονται τώρα εκμεταλλεύομενοι τον πανικό και την σύγχυση που επικρατεί λόγω της λαίλαπας του κορονοϊού να δείξουν το όψιμο και υποκριτικό ενδιαφέρον τους για τις μαθήτριες και τις οικογένειές τους. Ανακοινώνουν με πολλές τυμπανοκρουσίες την εξ αποστάσεως σύγχρονη και ασύγχρονη διδασκαλία για να συνεχισθεί, λέει, η επαφή των μαθητών με τη μαθησιακή διαδικασία και όχι για να καλυφθεί η ύλη. Λες και οι μαθήτριες μέσα στις συνθήκες εγκλεισμού που βιώνουν δεν έχουν τίποτα άλλο στο μυαλό τους από το πώς κλίνεται το οράω-ώ ή το πώς εφαρμόζεται το πυθαγόρειο θεώρημα. Αντίθετα, αρκετοί έχουν οπωσδήποτε ανάγκη από ανθρώπινη επαφή και ψυχολογική υποστήριξη που το μαχόμενο εκπαιδευτικό προσωπικό γνωρίζει τρόπους να τους την προσφέρει έξω από τις πλατφόρμες του υπουργείου παιδείας και παρά την προσπάθεια του τελευταίου να κάνει τον διαχωρισμό αυτών που ενδιαφέρονται και αυτών που αδιαφορούν για τους μαθητές τους με μοναδικό κριτήριο την ανταπόκρισή τους στην εξ αποστάσεως διδασκαλία, ασκώντας βεβαίως στις «ανυπάκουες» έντονες σε πολλές περιπτώσεις πιέσεις μέσω των διευθυντών τους.

Μια εξ αποστάσεως εκπαίδευση από το πουθενά, χωρίς κανένα σχεδιασμό, χωρίς τις απαραίτητες υποδομές στα σχολεία, χωρίς την απαιτούμενη εκπαίδευση δασκάλων και καθηγητών, χωρίς την πρόσβαση στο διαδίκτυο όλων ανεξαιρέτως των μαθητριών και με μία σειρά άλλων τεχνικά ανυπερέβλητων δυσκολιών που καθιστούν την συγκεκριμένη διαδικασία από εξαιρετικά δύσκολη έως αδύνατη και σε πολλές περιπτώσεις ευάλωτη στη γελοιοποίησή της από μερίδα μαθητών.

Άλλωστε η διδασκαλία, δεν πρέπει να ξεχνάμε, έχει έντονα κοινωνικοποιητικό, συλλογικό και αμεσοδημοκρατικό χαρακτήρα. Στηρίζεται ακριβώς στη δημιουργία ή μη ενός δημόσιου χώρου μεταξύ των άμεσα

εμπλεκόμενων σε αυτήν καθημερινά και τρέφεται από αυτόν, δηλαδή στην συνεχή προσπάθεια δημιουργίας μίας κοινής γλώσσας, ενός κώδικα επικοινωνίας που θα έχει σαν βάση την ανάγκη έκφρασης όλων των μαθητριών ατομικά και ομαδικά πάνω στο συγκεκριμένο αντικείμενο μελέτης. Ενός κώδικα τήρησης συγκεκριμένων διαδικασιών, αλλά και αμφισβήτησης, παραβίασης και άμεσης αλλαγής τους όταν οι συνθήκες, η εναρμόνιση, η εναλλαγή των ρόλων και οι διαθέσεις είναι διαφοροποιημένες, εξαιτίας απρόβλεπτα εμφανιζόμενων παραγόντων.

Εάν ορισμένοι θεωρούν ότι η παραπάνω δυναμική μπορεί να εξασφαλισθεί μέσα από δύο οθόνες που απέχουν κάποια χιλιόμετρα εξίσου με την συνύπαρξη δασκάλων και μαθητριών στον ίδιο χώρο, στην τάξη και στην αυλή, πιστεύουμε ότι δεν έχουν καμία σχέση με την παιδαγωγική διαδικασία.

Βέβαια η εξ αποστάσεως εκπαίδευση μπορεί να είναι ένα χρήσιμο εργαλείο που θα έχει εφαρμογή σε εξαιρετικές περιπτώσεις αλλά το πιθανότερο είναι να αποτελέσει άλλοθι για το υπουργείο παιδείας ώστε να την χρησιμοποιεί για επιπρόσθετη τηλεργασία, έλεγχο της δουλειάς των καθηγητών ή και μη πρόσληψη νέων μόνιμων εκπαιδευτικών, ειδικά στις δυσπρόσιτες περιοχές.

Η ταμπακιέρα όμως για τους γραφειοκράτες βρίσκεται αλλού. Στις «ιερές αγελάδες» του συστήματος. Μη τυχόν και τα νέα πουλάρια που κάθε χρόνο ταΐζουν με κονσερβοποιημένες πληροφορίες τα φροντιστήρια αλλά πρόσφατα και τα δημόσια σχολεία δεν μπου να καλπάζουν στην αρένα των πανελληνίων εξετάσεων. Λες και θα χάσει η βενετιά βελόνι αν μια χρονιά η εισαγωγή των μαθητριών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι ελεύθερη. Εδώ ολόκληροι ολυμπιακοί αγώνες και ευρωπαϊκά πρωταθλήματα μεταφέρθηκαν το 2021. Τι να λέμε όμως τώρα, οι ταξικοί φραγμοί στην παιδεία δεν γκρεμίζονται ακόμη κι αν ο ήλιος βγάλει κέρατα.

Πέρα από την ταμπακιέρα όμως υπάρχει και το μαρούλι. Κάθε έκτακτη συνθήκη γεννάει και μια ποικιλία ευκαιριών. Η υπουργός μας, ως υπέρμαχος της αγοράς, της «ιδιωτικής πρωτοβουλίας» ακόμη και αν πρόκειται για κοινωνικά αγαθά δηλώνει δημόσια τις ευχαριστίες της προς τις ιδιωτικές εταιρίες που έσπευσαν πρόθυμα να δώσουν το παρόν και να βοηθήσουν το υπουργείο παιδείας στην υλοποίηση του εγχειρήματος. Από κοντά και η περιφέρεια αττικής, αναλαμβάνοντας υποχρεώσεις που αντιστοιχούν μόνο στο υπουργείο παιδείας δημοσιοποιεί την συνεργασία της επ' αυτού με την ιδιωτική επιχείρηση BRAINYJKE, που δραστηριοποιείται στον χώρο της παροχής υπηρεσιών εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.

Από δίπλα και τα φροντιστήρια που δηλώνουν ότι οι μαθήτριές τους δεν πρέπει να ανησυχούν διότι ξέρουν ότι τα μαθήματα θα συνεχιστούν διαδικτυακά και μάλιστα με αμείωτο ρυθμό. Καθαρές δουλειές για όλους αυτούς δηλαδή. Αλίμονο στους καθηγητές που υπό την πίεση των ιδιοκτητών πρέπει να δουλεύουν τουλάχιστον τον διπλάσιο χρόνο για τη προετοιμασία των μαθημάτων τους χωρίς να πληρώνονται ανάλογα, που επιβαρύνονται ακόμη και με το κόστος του υλικού που χρησιμοποιούν στην εξ' αποστάσεως διδασκαλία.

Η συνέλευσή μας υπερασπιζόμενη από τη δημιουργία της τα κοινωνικά αγαθά (ρεύμα, νερό, μετακινήσεις, υγεία, παιδεία, εργασία) ήταν πάντα στο πλευρό και έσπευδε να βοηθήσει έμπρακτα και ανιδιοτελώς συνανθρώπους που της απευθύνονταν με κάθε τρόπο και όποια μέσα έκρινε η ίδια, με δυσανάλογα μάλιστα για τις μικρές της δυνάμεις αποτελέσματα.

Παράλληλα με τον πολιτικό λόγο που διαμόρφωνε συνετέλεσε μαζί με άλλες συνελεύσεις γειτονιάς να δημιουργηθεί ένα ανάχωμα στον οδοστρωτήρα του καθεστωτικού λόγου των Μέσων Μαζικής Εξαπάτησης που επελαύνει σαν μολυσματικός ιός και διαχέεται καθημερινά σε όλα τα κοινωνικά στρώματα. Το ίδιο πράττει και τώρα στην προσπάθειά της να επικοινωνήσει και να βοηθήσει όπως μπορεί, μέσα σε αυτό το δυστοπικό περιβάλλον αναστολής των ατομικών ελευθεριών, όσους θέλουν να ακούσουν, είτε συμφωνούν είτε διαφωνούν με τις θέσεις της.

Από κοινωνική υπευθυνότητα και επειδή υπάρχει μεγάλη ασάφεια, σύγχυση, άγνοια και γι' αυτό πανικός σχετικά με την πανδημία που μας πλήττει και τα αποτελεσματικά μέτρα αντιμετώπισής της, παραμένουμε ψύχραιμοι και τηρούμε τα περιοριστικά μέτρα και τις «αποστάσεις» μεταξύ μας.

Εκτιμούμε όμως ότι με πρόσημα την κρίση μεγάλων που διαδίδεται και φαίνεται ότι θα προκύψει από την πανδημία του κορονοϊού, η ανανεωμένη επίθεση που θα δεχθούμε σε όλους τους τομείς της ήδη «μισής» ζωής μας από τους τεχνοκράτες ιεροκύρηκες μαθητευόμενους «μάγους της φυλής» μας θα είναι πολύ μεγαλύτερη από τη δεκάχρονη περίοδο εφαρμογής των μνημονίων.

Μήπως άραγε, ήρθε επιτέλους η ώρα να κρίνουμε ως μετεξεταστέους, ανεπαρκείς και κουμπούρες όλους αυτούς, να αναστείλουμε επ' αόριστον ή για πάντα τις ελευθερίες τους, ή να τους θάλουμε σε καραντίνα όταν αρχίσουν να την επιχειρούν;

*«Έδοξε τη βουλή και τω δήμω»**

Συνέλευση Αδιαμεσολάβητης Δράσης Βύρωνα, Καισαριανής, Παγκρατίου, Ζωγράφου

sadvkpz.espivblogs.net / sadvkpz@espiv.net

Τηλέφωνο επικοινωνίας, δράσης και άμεσης παρέμβασης: 6933118700

Απρίλιος 2020

*Όλοι οι αρχαίοι Αθηναϊκοί νόμοι άρχιζαν από τη φράση «έδοξε τη βουλή και τω δήμω», δηλαδή ο κάθε νόμος δεν προέρχεται από κάποια «επιστημονική» ανάλυση ούτε από στατιστικά στοιχεία ούτε από ηλεκτρονικό υπολογιστή. Απλά αποφασίστηκε γιατί έτσι φάνηκε σωστό, έδοξε, στον δήμο (λαό) που ασκεί την εξουσία ως άμεση δημοκρατία, δηλαδή χωρίς «αντιπροσώπους».